

schriftlichen Zeugen sind voneinander unabhängig; aber haben gemeinsame Fehler. Da das Stück nicht leicht zugänglich und auf Grund der beiden Handschriften noch nicht rezensiert worden ist, so wird es hier mitgeteilt (V = Vatic., A = Ambros.); Orthographica sind beiseite gelassen.

Das ganz rhetorische und daher echt kleinasiatische Fragment hat sein Akumen in der Verteidigung der Taufe Jesu im Jordan. Da Marcion sie in seinem Evangelium gestrichen hatte, so ist es wahrscheinlich, daß die Verteidigung sich gegen ihn gerichtet hat. Eine gewisse Verwandtschaft mit Tertullians Schrift „De baptismo“ in bezug auf die Darlegung der kosmischen Voraussetzungen der Taufe ist deutlich.

Μελίτωνος ἐπισκόπου Σάρδεων περὶ λουτροῦ.

Ποῖος δὲ χρυσὸς ἢ ἄργυρος ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος πυρωθεὶς οὐ βαπτίζεται ὕδατι, ὁ μὲν αὐτῶν ἵνα παιδρυνθῇ διὰ τῆς χροᾶς, ὁ δὲ ἵνα τονωθῇ διὰ τῆς βαρῆς;

Ἡ δὲ σύμπασα γῆ ὄμβροις καὶ ποταμοῖς λούεται, καὶ λουσαμένη
5 καλῶς γεωργεῖται. ὁμοίως καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ γῆ λουσαμένη ποταμῷ πληθύνοντι αὖξει μὲν τὸ λήϊον, πληροὶ δὲ τὸν σιτάχην, ἑκατοντάχονα δὲ γεωργεῖ διὰ καλοῦ λουτροῦ· ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς ὁ ἀῆρ λούεται ταῖς τῶν ψεκάδων καταπομπαῖς.

Λούεται καὶ ἡ τῶν ὄμβρων μήτηρ πολυνανθῆς ἱρις, ὁπότεν κατὰ
10 δρεμάτων κυρωθῇ ποταμοὺς ὑδραγωγῷ πνεύματι προκαλουμένη.

Εἰ δὲ βούλῃ τὰ οὐράνια θεάσασθαι βαπτίζόμενα, ἐπείχθητι νῦν ἐπὶ τὸν ὠκεανόν, κάκει σοι δείξω θέαμα καινόν — πέλαγος ἀναπεπταμένον καὶ θάλασσαν ἀόριστον καὶ ἀπείρητον βυθὸν καὶ ἀμέτρητον ὠκεανὸν καὶ ὕδωρ καθαρὸν, τὸ τοῦ ἡλίου βαπτιστήριον καὶ τὸ τῶν ἀστρῶν λαμπ(ρὴν)
15 τήριον καὶ τὸ τῆς σελήνης λουτρόν· τὸ δὲ πῶς λούονται μυστικῶς, παρ' ἐμοῦ μάθε πιστῶς·

Ἡλῖος μὲν, διανύσας τὸν τῆς ἡμέρας δρόμον πυρρίνοις ἱππεύμασι, τῇ περιδιθήσει τοῦ δρόμου πυροειδῆς γενόμενος καὶ ὥς λαμπὰς ἐξαφθεῖς, διακαύσας δὲ τὴν μέσσην τοῦ δρόμου ζώνην, ὥς ἂν πλησίον ὀφθῇ, δοκεῖ
20 ἀκτινοβόλοις ἀστραπαῖς καταπλέξαι τὴν γῆν, δυσωπούμενος κάτεισιν εἰς τὸν ὠκεανόν· καθάπερ σφαῖρα χαλκῇ, πυρὸς ἔνδοθεν γέμονσα, πολὺ φῶς ἀναστράπτουσα, λούεται ἐν ὕδατι ψυχρῷ, μέγα ἠχοῦσα, λαμπρυνομένη δὲ ἀπανγεῖ· τὸ δὲ πῦρ ἔνδοθεν οὐ σβέννυται, ἀλλὰ πάλιν ἀναστράπτει ἀνακανθέν· οὕτω δὲ καὶ ὁ ἥλιος, πεπυρωμένος ὥς ἀστραπή, ὅλως [οὐ] τελευ-
25 τῶν λούεται ἐν ὕδατι ψυχρῷ, ἀκοίμητον ἔχων τὸ πῦρ· λουσάμενος δὲ